STARI SI TRAIRI FUNDAMENTALE

Corpul biologic uman este format din metameri organizaţi în clustere metamerice controlate de glande cu secreţie internă. Astfel de metameri sunt părţile de organism controlate de o pereche de nervi spinali, sau de nervi cranieni. Pentru cazul creierului devine evidentă clusterizarea unui număr de 12 metameri în două formaţiuni generale controlate de hipofiză şi de epifiză şi orientaţi pentru control organic general sau pentru autocontrolul capului. Datorită asocierii clusterelor metamerice cu teoria indiană a chacrelor vom utiliza termenul de chacre în acest studiu pentru simplificare.

Există astfel 8 chacre corespunzătoare unor funcționalități generale şi a unor glande cu secreție internă. Aceste chacre sunt: chacra 1, funcție generală excreția, glanda suprarenală, chacra 2 funcţia generală reproducerea glandele gonade chacra 3 funcţie acumularea de energie prin digestie, glanda pancreas, chacra 4 funcţie circulaţie glanda timus, chacra 5 funcţia respiraţie şi comunicare, glanda tiroidă, chacra 6 funcţie senzorială externă sau internă glanda epifiză, chacra 7 funcţia integrarea informaţiilor şi procesare glanda hipofiză, chacra 8 subconştientul colectiv uman sau natural, control extern asupra organismului uman.

Alcătuirea metamerică a corpului uman conduce la relaţii atât între metamerii învecinaţi cât şi între metamerii simetrici. În următoarea modelare considerăm că metamerul general (8) este spaţiul de comunicare exterior. Rolurile funcţionare ale metamerilor sunt ataşate la stări de spirit şi la trăiri fundamentale. Acelaşi lucru se întâmpla si cu relaţiile dintre metameri, acestea generând de asemenea stări fundamentale de trăire si simţire ce sunt însă diferențiate în funcție de emisfera cerebrală pe care devin dominante (emisfera stângă cu albastru, emisfera dreaptă cu roşu). Pentru modelul liniar culorile sunt inverse decât pe modelul circular, datorită faptului că nervii se încrucişează inervând partea opusă a corpului corespunzătoare emisferei cerebrale de pornire.

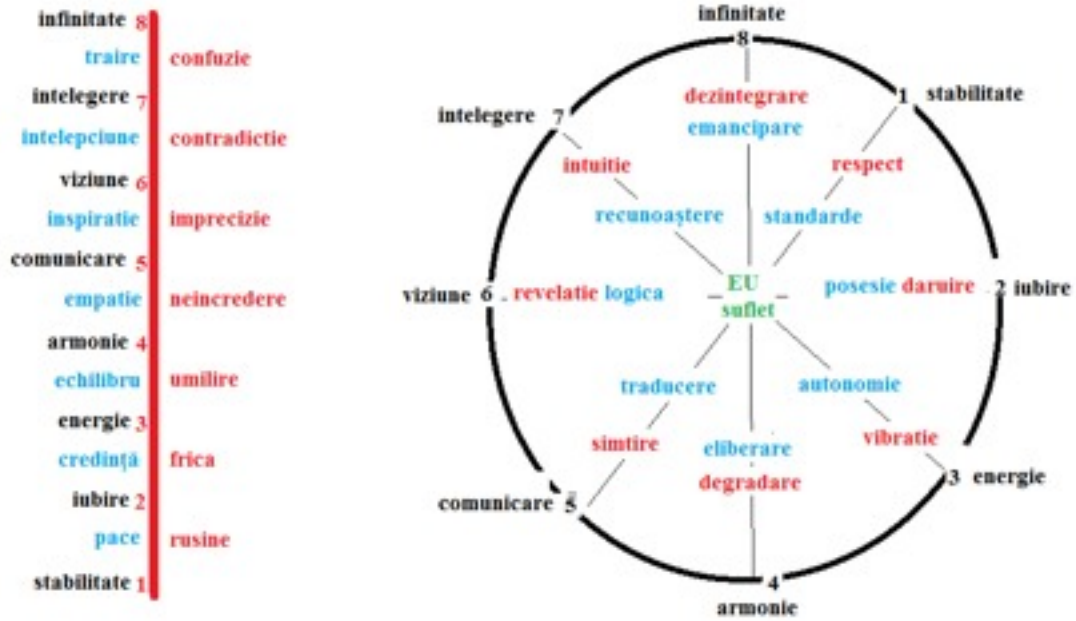

Fig. 1 stări fundamentale de trăire şi simţire

Relaţiile dintre metameri sunt diferenţiate prin forme de echilibru funcţional ce asigură atât diferitele balanţe ale organismului cât şi stările de trăire, ceea ce explică partea psihosomatică a organismului uman. Toate aceste balanţe se traduc prin stări de trăire complexe ce conduc la o rafinare a mijloacelor de comunicare dintre oameni.

Baza comunicării nonverbale este dată de stările şi trăirile individuale, acestea se traduc atât prin comportamente tipizate pentru stările fundamentale cât şi prin stările inefabile şi delicate ce le asigură permanentul autoreglaj.

Esenţială în această comunicare este referenţialul exterior (8) ce constituie un multiplu comun al stărilor fundamentale fiind asigurat de subconştientul colectiv uman.

Cele şapte numere din schemă sunt în relaţie directă atât cu teoria indiană a chacrelor cât şi cu clusterele metamerice organice gestionate cu ajutorul unor glande cu secreţie internă şi cu ajutorul unor formaţiuni neuronale specifice.

Funcționalitățile metamerilor simpli ce sunt controlați de câte o pereche de nervi spinali se subsumează funcționalităților clusterelor metamerice controlate de glandele endocrine. Aceste funcţionalităţi generale sunt: 1) excreţia, 2) înmulțirea, 3) digestia, 4) circulația, 5 respirația şi comunicarea, 6) preluarea informației externe prin simțuri şi proiecții mentale, 7 procesarea comparativă a datelor şi crearea de strategii evolutive şi adaptative.

SCHEMELE FUNCŢIONALE ALE ORGANISMELOR VII

Schemele funcţionale au fost modelate plecând de la considerentul spaţiului coerent informaţional al organismului viu, a mulți-funcționalităților interconectate dintre componente şi al multiplelor nivele de complexitate din organism ce generează conexiuni atât în adâncime cât şi în lărgime dintre diversele componente. Pentru acest scop s-a folosit modelul de sustenabilitate fractal dat de varietatea fractală generată de schema categoriilor triangulate.

Fig. 2. Schema funcţionalităţilor generale

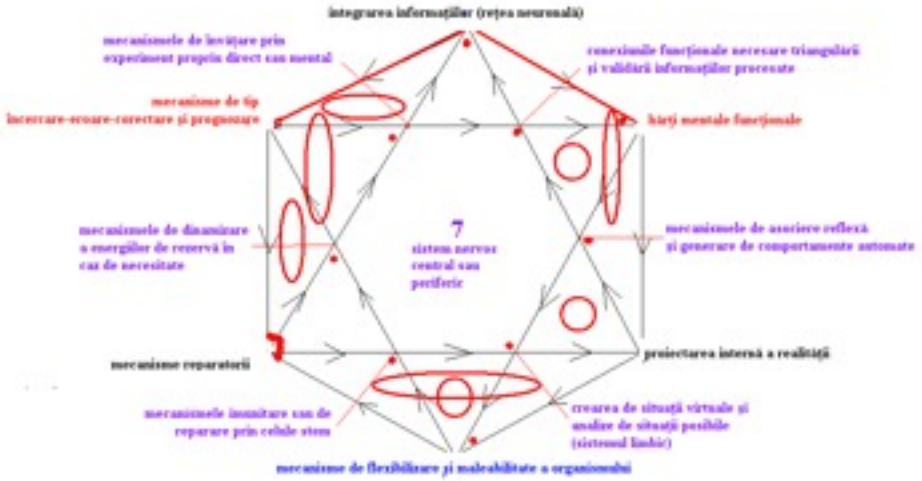

Fig. 3 prelucrarea de informaţii si generarea de strategii (chacra 7)

Fig. 4. Sistemul digestiv, (chacra 3)

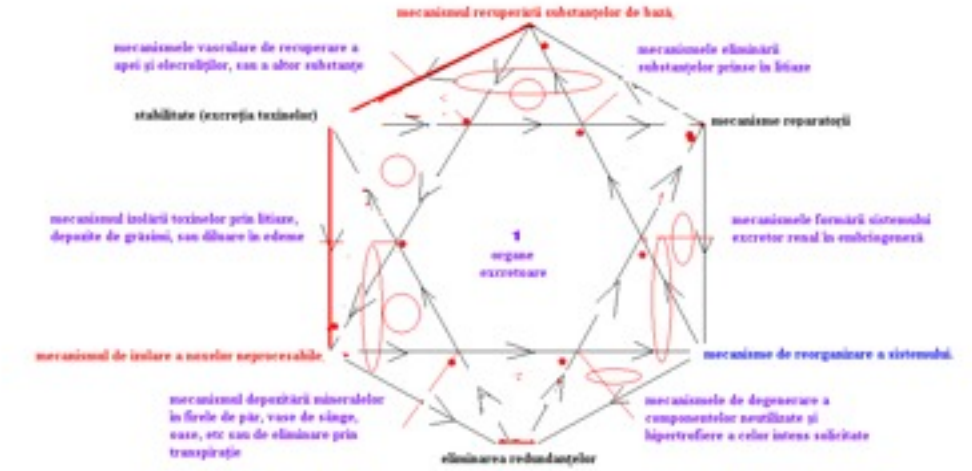

Fig. 5. Sistemul excretor (chacra 1)

Fig. 6. Sistemul respirator si de comunicare(Chacra 5)

Fig. 7. Sistemul reproducător (chacra 2)

Fig. 8. Sistemul simţurilor si al proiecţiilor mentale (chacra 6)

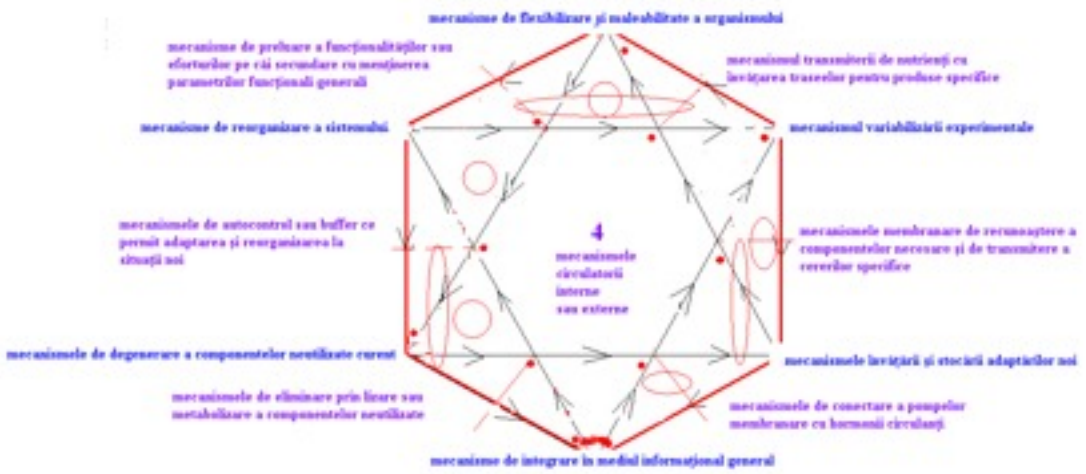

Fig. 9 sistemul circulator (chacra 4)

Cele 8 mari sisteme au mecanisme de echilibrare date de necesitatea generală de sustenabilitate a organismului caracterizată prin maxim de eficienţă la minim de resurse consumate, sunt descrise mai sus prin modelul de varietate fractală generată de categorii triangulate. Balanţele în acest caz sunt date de relaţiile dintre nodurile cu funcţionalitate similară dintre clusterele metamerice simetrice faţă de modelul circular din figura 1

Tabel 1 balanțele de echilibrare funcţională date de clusterele simetrice pe schema circulară

Sistemele de conectare şi autoreglaj

În afara vectorilor de conectare sustenabilă mai există şi vectori de corelare, conectare şi autoreglaj ce au propriile mijloace specifice de realizare a acestor obiective fără a avea nevoie de sisteme specializate. Aceste sisteme sunt corelative între ele prin nodurile ce au funcționalități similare din punct de vedere topologic, fiind la fel orientate. Aceasta corespunde cu mecanismele de feedback dintre generatorii principali a fiecărui triunghi pe funcționalitățile de tip sursă, senzor, decident, ce asigura posibilitatea corelării informațiilor interne utilizate de organism şi coerența generală a acestor informații pe diferite nivele de complexitate.

Fig. 10 sisteme de corelaţie organică pe un singur nivel de complexitate fractală

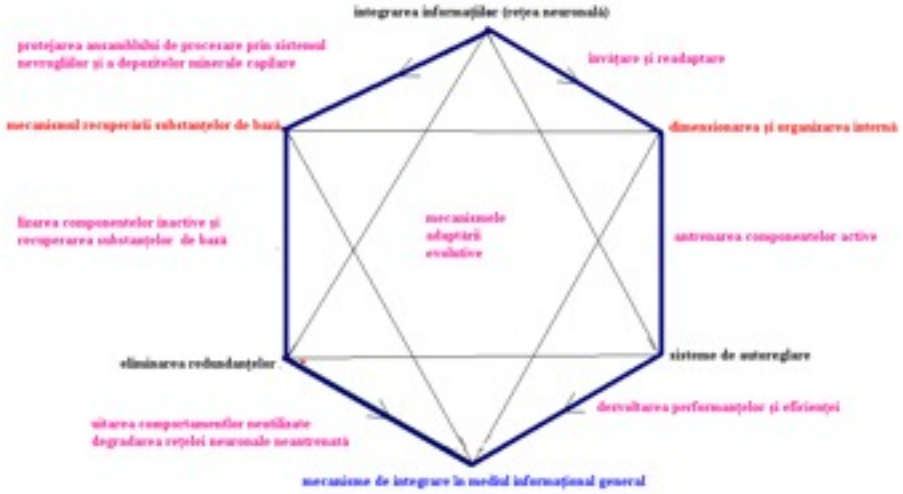

Fig. 11. Mecanismele adaptării evolutive

Fig. 12. Mecanismele de autoreglaj

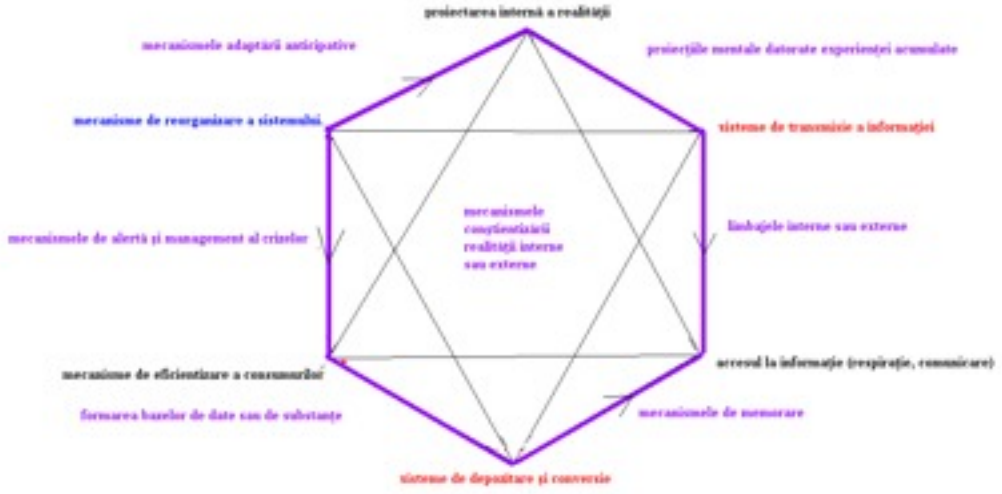

Fig. 13 mecanismele conştientei realităţii interne sau externe

Fig. 14 mecanismele de acțiune in caz de boală sau d e dezechilibru

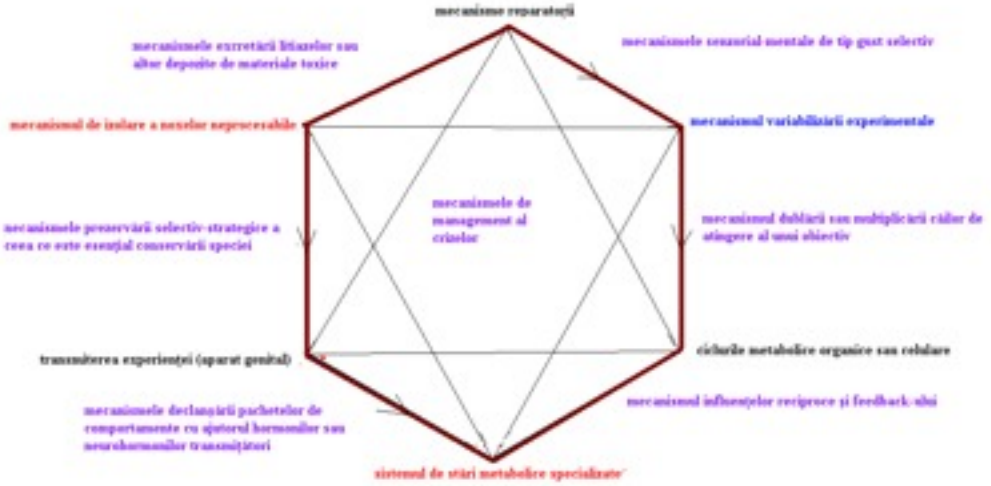

Fig. 15. Mecanismul de management al crizelor

Fig. 16. Mecanismele deciziei genetice

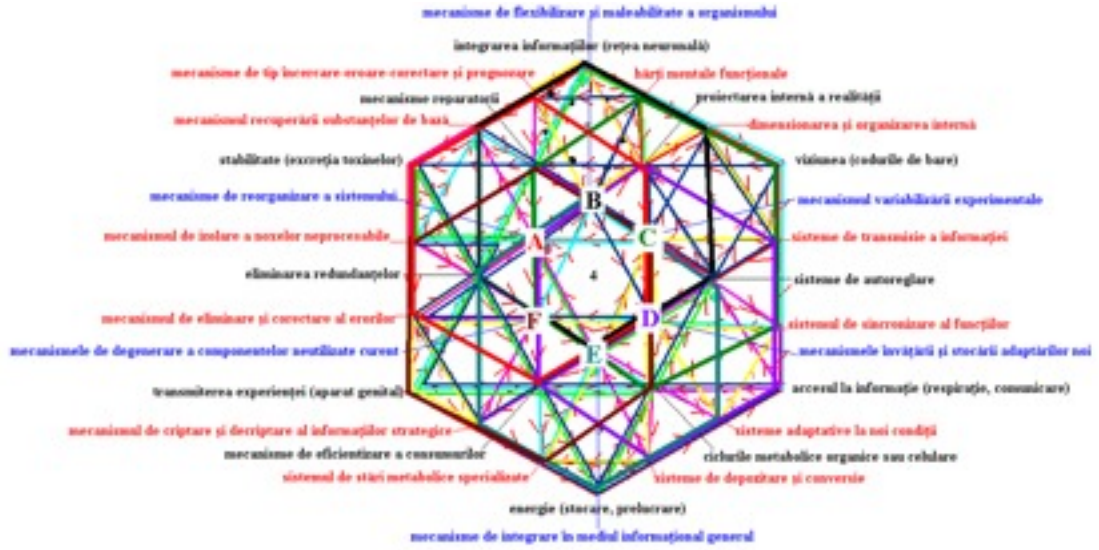

Fig. 17 sistemul general al mecanismelor de relaţionare laterală

Vectorii de relaţionare laterală generați de sistemele prezentate mai sus permit realizarea coordonării şi coerenţei informaţiilor din sistemul viu pe diferite canale de comunicație dintre care multe nu sunt încă identificate de anatomişti dar sunt cunoscute în diverse sisteme de medicină tradiţională. Complexitatea generală a organismului viu conduce la necesitatea triangulării informațiilor transmise şi la existenţa diferitelor sisteme de buffer informațional şi a numeroase mecanisme de autoreglaj ce se manifestă pe nivele de complexitate organică diferite sau tranzitorie intre nivele.

Vectorii la prima apreciere fractală fără a se merge pe mai multe nivele de complexitate permit şi existenţa unui sistem de comunicare însoţit de stări organice perceptibile la nivel cerebral. Ei permit realizarea acestei coerenţe informaționale ceea ce face ca organismul să nu

se atace singur şi să-şi coordoneze şi coreleze activităţile prin diverse mecanisme de control şi sincronicitate:

B ⇔ C

integrarea informațiilor (rețea neuronală) ⇔ hărți mentale funcționale
mecanismul recuperării substanțelor de bază ⇔ mecanisme reparatorii
eliminarea redundanțelor ⇔ mecanismele de degenerare a componentelor neutilizate curent
mecanisme de integrare în mediul informațional general ⇔ ciclurile metabolice organice sau celulare
sisteme de autoreglare ⇔ sistemul de sincronizare al funcțiilor
dimensionarea și organizarea internă ⇔ viziunea (codurile de bare)

B ⇔ D

integrarea informațiilor (rețea neuronală) ⇔ proiectarea internă a realității
mecanismul recuperării substanțelor de bază ⇔ mecanisme de reorganizare a sistemului
eliminarea redundanțelor ⇔ mecanisme de eficientizare a consumurilor
mecanisme de integrare în mediul informațional general ⇔ sisteme de depozitare și conversie
sisteme de autoreglare ⇔ accesul la informație (respirație, comunicare)
dimensionarea și organizarea internă ⇔ sisteme de transmisie a informației

---

B ⇔ E

integrarea informațiilor (rețea neuronală) ⇔ mecanisme de flexibilizare și maleabilitate a organismului
mecanismul recuperării substanțelor de bază ⇔ eliminarea redundanțelor
eliminarea redundanțelor ⇔ mecanismul de criptare și decriptare al informațiilor strategice
mecanisme de integrare în mediul informațional general ⇔ energie (stocare, prelucrare)
sisteme de autoreglare ⇔ sisteme adaptative la noi condiții
dimensionarea și organizarea internă ⇔ sisteme de autoreglare

---

B ⇔ F

integrarea informațiilor (rețea neuronală) ⇔ mecanisme reparatorii
mecanismul recuperării substanțelor de bază ⇔ mecanismul de izolare a noxelor neprocesabile
eliminarea redundanțelor ⇔ transmiterea experienței (aparat genital)
mecanisme de integrare în mediul informațional general ⇔ sistemul de stări metabolice specializate
sisteme de autoreglare ⇔ ciclurile metabolice organice sau celulare
dimensionarea și organizarea internă ⇔ mecanismul variabilizării experimentale

---

C ⇔ D

hărți mentale funcționale ⇔ proiectarea internă a realității
mecanisme reparatorii ⇔ mecanisme de reorganizare a sistemului
mecanismele de degenerare a componentelor neutilizate curent ⇔ mecanisme de eficientizare a consumurilor
ciclurile metabolice organice sau celulare ⇔ sisteme de depozitare și conversie
sistemul de sincronizare al funcțiilor ⇔ accesul la informație (respirație, comunicare)
viziunea (codurile de bare) ⇔ sisteme de transmisie a informației

---

C ⇔ D

hărți mentale funcționale ⇔ proiectarea internă a realității
mecanisme reparatorii ⇔ mecanisme de reorganizare a sistemului
mecanismele de degenerare a componentelor neutilizate curent ⇔ mecanisme de eficientizare a consumurilor
ciclurile metabolice organice sau celulare ⇔ sisteme de depozitare și conversie
sistemul de sincronizare al funcțiilor ⇔ accesul la informație (respirație, comunicare)
viziunea (codurile de bare) ⇔ sisteme de transmisie a informației

---

C ⇔ E

hărți mentale funcționale ⇔ mecanisme de flexibilizare și maleabilitate a organismului
mecanisme reparatorii ⇔ eliminarea redundanțelor
mecanismele de degenerare a componentelor neutilizate curent ⇔ mecanismul de criptare și decriptare al informațiilor strategice
ciclurile metabolice organice sau celulare ⇔ energie (stocare, prelucrare)
sistemul de sincronizare al funcțiilor ⇔ sisteme adaptative la noi condiții
viziunea (codurile de bare) ⇔ sisteme de autoreglare

C ⇔ F

hărți mentale funcționale ⇔ mecanisme reparatorii
mecanisme reparatorii ⇔ mecanismul de izolare a noxelor neprocesabile
mecanismele de degenerare a componentelor neutilizate curent ⇔ transmiterea experienței (aparat genital)
ciclurile metabolice organice sau celulare ⇔ sistemul de stări metabolice specializate
sistemul de sincronizare al funcțiilor ⇔ ciclurile metabolice organice sau celulare
viziunea (codurile de bare) ⇔ mecanismul variabilizării experimentale

---

D ⇔ E

proiectarea internă a realității ⇔ mecanisme de flexibilizare și maleabilitate a organismului
mecanisme de reorganizare a sistemului ⇔ eliminarea redundanțelor
mecanisme de eficientizare a consumurilor ⇔ mecanismul de criptare și decriptare al informațiilor strategice
sisteme de depozitare și conversie ⇔ energie (stocare, prelucrare)
accesul la informație (respirație, comunicare) ⇔ sisteme adaptative la noi condiții
sisteme de transmisie a informației ⇔ sisteme de autoreglare

D ⇔ F

proiectarea internă a realității ⇔ mecanisme reparatorii
mecanisme de reorganizare a sistemului ⇔ mecanisme de reorganizare
mecanisme de eficientizare a consumurilor ⇔ transmiterea experienței (aparat genital)
sisteme de depozitare și conversie ⇔ sistemul de stări metabolice specializate
accesul la informație (respirație, comunicare) ⇔ ciclurile metabolice organice sau celulare re)
sisteme de transmisie a informației ⇔ mecanismul variabilizării experimentale

	mecanisme de flexibilizare şi maleabilitate a organismului ⟷ mecanisme reparatorii
	eliminarea redundantelor ⟷ mecanismul de izolare a noxelor neprocesabile
E ⟷ F	mecanismul de criptare şi decriptare al informaţiilor strategice ⟷ transmiterea experienţei (aparat genital)
	energie (stocare, prelucrare) ⟷ sistemul de stări metabolice specializate
	sisteme adaptative la noi condiţii ⟷ ciclurile metabolice organice sau celulare
	sisteme de autoreglare ⟷ mecanismul variabilizării experimentale

Tabel 2 vectorii de relaţionare laterală

Vectorii evolutivi

Fig. 18 vectorii evolutivi

Vectorii evolutivi ce apar din analiza pe un singur nivel produc metamorfozarea organismului pe etape ce condiţionează evoluţia, adaptarea, naşterea, creşterea, îmbătrânirea şi in final moartea organismului biologic individual. Dat fiind sistemul de 8 sisteme sau clustere metamerice, moartea nu desprinde eul de subconştientul colectiv ce funcţionează la rândul său ca un supraorganism global. Pentru primul nivel de analiză fractală descris în acest material vectorii evolutivi sunt conform modelului următorii.

VECTORII EVOLUTIVI	
integrarea informaţiilor (reţea neuronală) ⟷	mecanisme de flexibilizare şi maleabilitate a organismului
proiectarea internă a realităţii ⟷	mecanismul transmiterii de nutrienţi cu învăţarea traseelor pentru produse specifice
viziunea (codurile de bare) ⟷	mecanismul variabilizării experimentale
sisteme de autoreglare ⟷	mecanismele membranare de recunoaştere a componentelor necesare şi de transmitere a cererilor specifice
accesul la informaţie (respiraţie, comunicare) ⟷	mecanismele învăţării şi stocării adaptărilor noi
ciclurile metabolice organice sau celulare ⟷	mecanismele de conectare a pompelor membranare cu hormonii circulanţi
energie (stocare, prelucrare) ⟷	mecanisme de integrare în mediul informaţional general
mecanisme de eficientizare a consumurilor ⟷	mecanismele de eliminare prin lizare sau metabolizare a componentelor neutilizate
eliminarea redundanţelor ⟷	mecanismele de autocontrol sau buffer ce permit adaptarea si reorganizarea la situatii noi
stabilitate (excreţia toxinelor) ⟷	mecanisme de reorganizare a sistemului.
mecanisme reparatorii ⟷	mecanisme de preluare a funcţionalităţilor sau eforturilor pe căi secundare cu menţinerea parametrilor funcţionali generali

Tabel 3 vectorii evolutivi

O analiză mai detaliată a sistemului de corelare, coordonare, evoluţie, adaptare, sincronicitate, control extern sau autocontrol al organismului pe mai multe nivele de complexitate poate fi făcuta prin programe computer folosind atât structura suport pe varietăţi fractale prezentată mai sus dar şi structura feedback-urilor de informaţie circulantă din organism sau dintre organism şi mediu. Sistemul descris mai sus poate permite înţelegerea şi a altor modele complexe de exemplu mediul natural sau relaţiile economice, dar şi modul in care informaţiile circulante de tip feedback afectează aceste medii.

Studiu de caz comportamental

Pentru a înţelege modul în care funcţionează partea psihosomatică umană devine relevant studierea unor cazuri concrete. Cazul cel mai frecvent este al oamenilor ce fiind prea egocentrici nu se conectează cu subconştientul colectiv şi nu răspund astfel necesităţilor generale sociale sau de mediu. La aceste persoane se anulează 8 (infinitatea), dezintegrarea şi emanciparea, ei rămânând pe stagiul unu de dezintegrare al lui Dabrowsky ce caracterizează cu aproximaţie 87% din populaţia umană. In general acest profil psihologic este foarte bine caracterizat ca fiind egocentric, liniar în gândire şi orientat pe valori, fără idealuri sau orizonturi înalte, dar capabili să-şi concentreze eforturile pentru atingerea unor obiective imediate.

Dacă la această caracteristică se mai adaugă şi o slabă activare a 7 (înţelegerea) ce conduce la o lipsă de recunoaştere sau de intuire a realităţii vom obţine situaţia comună a majorităţii populaţiei. Caracterizarea comportamentelor şi trăirilor de bază se poate face cu ajutorul schemelor prezentate anterior după cum urmează:

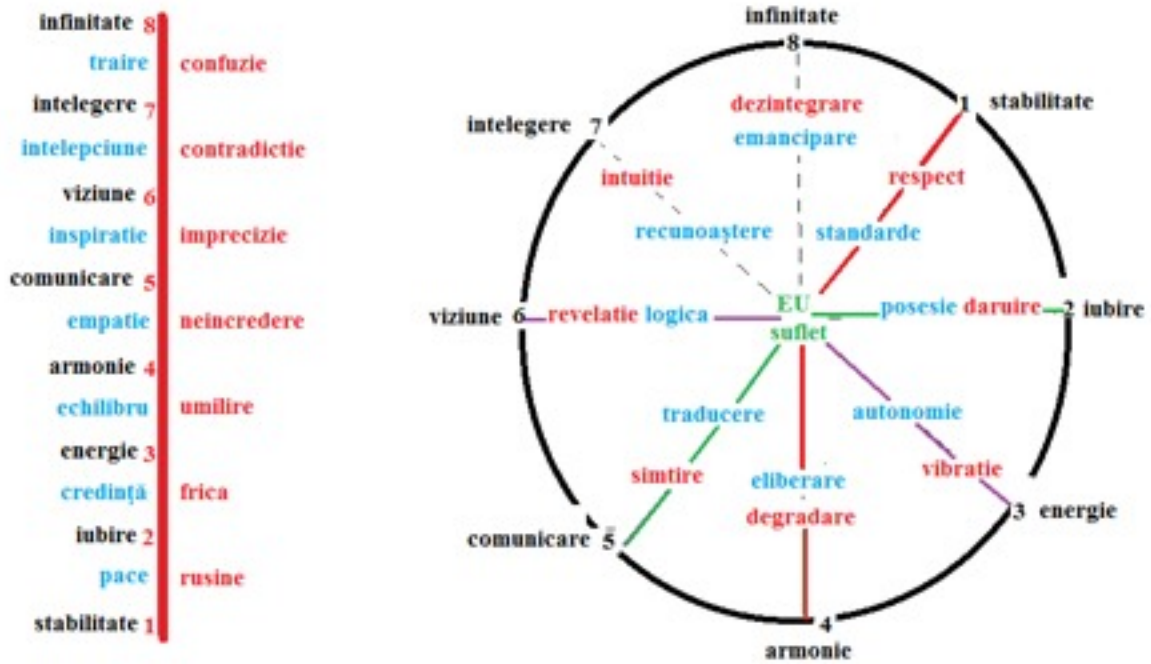

Fig. 19. Studiul de caz al egocentricului cu inteligenţă medie

Structura activă se rearanjează pe şase poziţii cu trei axe de simetrie: stabilitate-armonie; iubire-comunicare; energie-viziune. Aceasta conduce la următoarele conexiuni:

-respect-degradare; oamenii simt degradare dacă nu sunt trataţi cu respect, acest respect se reflectă în ierarhii sociale bazate pe factori măsurabili precum averea sau puterea

-standarde-eliberare; oamenii se simt eliberaţi dacă totul funcţionează conform unor standarde bune stabilite, aceasta-i face predispuşi la conservarea sistemului şi-i face refractari la inovare

-dăruire-simţire; oamenii sunt capabili de dăruire dacă simt acest lucru, în general nu raţionează ci acţionează conform primei impresii de moment, ei devin manipulabili şi lipsiţi de autonomie

-posesie-traducere; oamenii devin simbolici şi ritualici, de asemenea traduc şi interpretează ceea ce li se întâmplă conform unor standarde sau experienţe trecute şi utilizând precedentele

-vibraţie-revelaţie; oamenii se simt bine împreună atunci când participă la diverse ritualuri şi au tendinţa să facă psihoze în masă sau să aibă relevații în masă deseori fără legătură cu realitatea

-logică-autonomie; oamenii se simt autonomi atunci când pot utiliza o logică bazată pe măsurarea sau evaluarea cantitativă a diverselor aspecte ale realităţii, de exemplu când au mulţi bani sau o poziţie socială înaltă

Atunci când 7 nu este afectat dar 8 este afectat se obţine un profil semănător în anumite aspecte cu cel precedent
=

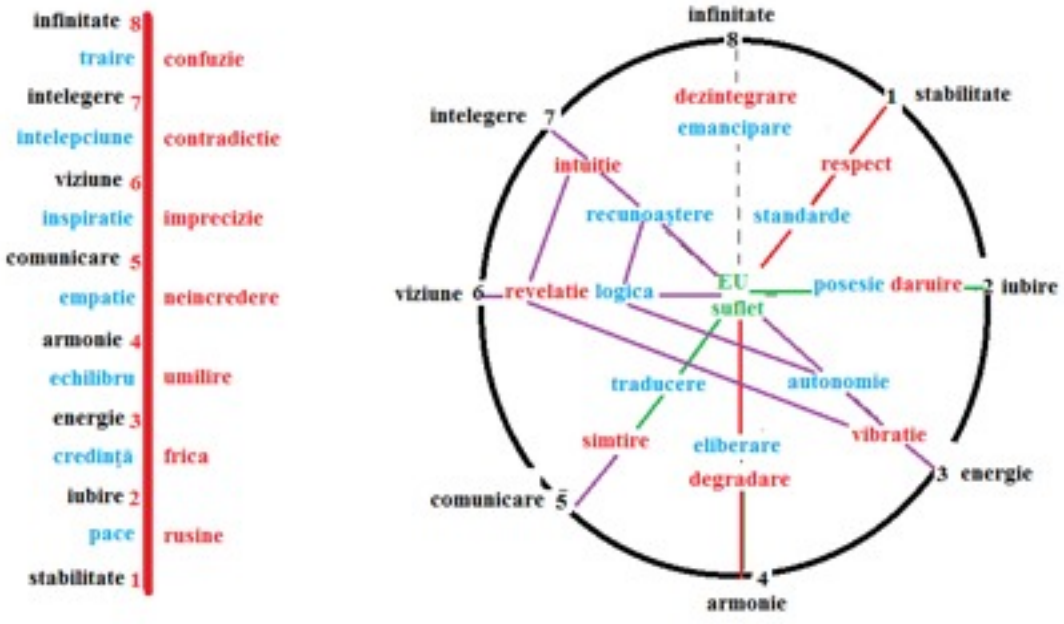

Fig. 20 cazul inteligent fără simţământul infinităţii

Diferenţele faţă de cazul anterior se datorează următoarelor triplete:

-recunoaştere- logică-autonomie; oamenii caută recunoaşterea altora şi autonomie prin puterea gândirii logice şi a capacităţii de a rezolva anumite situaţii dificile

-intuiţie-revelaţie-vibraţie; oamenii au tendinţa de a forma grupuri elitiste unite prin revelaţie şi ritualuri comune şi prin domenii de interes la care vibrează la fel indiferent pe ce direcţie de manifestare

Din punct de vedere al echilibrelor şi balanţelor organismului aceste profile psihologice determină tendinţe către anumite boli şi disfuncţionalităţi tipice profilului psiho-comportamental. Acesta afectează în special setul de balanţe de mai jos exemplificat pentru cazul egocentricului inteligent:

Tabel 4 balanţele egocentricului inteligent

O analiză asupra acestor balanţe arată diferenţe semnificative faţă de cazul optimal cu 8 centri. Un exemplu în această direcţie este dat de mecanismul de integrare a informaţiei pe reţeaua neuronală ce depinde de integrarea în mediul informaţional general (memorare) şi de dimensionarea şi organizarea internă. Aceasta conduce la o inteligenţă de tip secvenţial bazată pe învăţare-eroare-corectare-reluare-reorientar.

Un alt mecanism este cel dat de hărţile mentale condiţionate de ciclurile metabolice sau celulare şi de viziunea senzorială condiţionată de mecanismele codurilor de bare. Aceasta face ca mintea persoanei să rămână transparentă doar la direcţiile rămase active pe harta mentală proprie şi să piardă sensibilitatea către alte tipuri de informaţii.

Al treilea mecanism analizat este cel al proiecţiilor mentale interne ce se convertesc si se depozitează în memorii ce se declanşează numai atunci când este nevoie să se transmită acea informaţie. Mecanismul conduce la un anumit grad de automatizare a gândirii ce conduce la supra-specializare pe un domeniu îngust.

Al patrulea mecanism analizat este cel al flexibilizării şi maleabilizării organismului dependent de nivelul de energie stocată şi de sistemele de autoreglare. Acest triplet conduce la capacitate adaptativă scăzută şi la nevoia construirii unui mediu protectiv artificial.

Mecanismul numărul 5 studiat este cel al capacităţilor reparatorii condiţionate de stările metabolice şi de variabilizarea experimentală. Studiile recente arată că imunitatea celor implicaţi în acţiuni altruiste este net mai înaltă decât a celor egocentrici ce sunt mai predispuşi la orice fel de boli.

Ultimul mecanism analizat este mecanismul de tip încercare-eroare-corectare-prognozare ce depinde de eficientizarea consumurilor şi de proiectarea internă a realităţii. Acest mecanism afectează adaptarea la mediul natural, nutriţia, circulaţia sangvină, tonusul organic, etc.

Acest sistem de analizare a structurilor psiho-somatice permite înţelegerea mecanismelor fine ce deseori se manifesta pe căi adiţionale chiar când anumite organe sunt afectate. Aceasta se poate produce datorită faptului că organismul îşi realizează funcţionalităţile de care are nevoie nu doar pe o singură cale, existând şi alte căi pe care le foloseşte deseori numai în caz de urgenţă.

Principiul „funcţia creează organul" face ca organismul să încerce în permanenţă să se adapteze la funcţionalităţile noi generate de adaptările la dezechilibrele funcţionale create de incompleta utilizare a potenţialelor chacrelor. O dovadă în acest sens sunt tumorile ce constituie încercări de readaptare prin organogeneză la noile funcţionalităţi hibride. O altă dovadă sunt bolile auto-imune prin care organismul are tendinţa de a suprima mecanismele redundante.

Structura ecosistemică dată de existenţa chacrei 8, subconştientul colectiv, face ca la procesul de readaptare a organismului uman să participe şi actorii externi, exemplu micro-organismele generatoare de boli ce acţionează cu mai mare uşurinţă pe organismele dezechilibrate. Mecanismul ecosistemic conduce la eliminarea redundanţelor, în speţă a organismelor cu grad mai înalt de deviere de la formele echilibrate.

Devine astfel vizibil mecanismul prin care izolarea omului de natură prin crearea unui mediu artificial susţinut tehnologic, economia de piaţă consumeristă, egocentrismul, poluarea mediului natural, consumul de stimulente sau substanţe de sinteză, sau alţi factori asociaţi tehnologiilor invazive creează condiţiile ce conduc la declinul sănătăţii umane mergând până la posibilitatea extincţiei sau formării unei noi specii umane in sânul celei actuale, mai echilibrată şi mai evoluată. Este de asemenea vizibil prin cercetări asociate cum a reacţionat omenirea în condiţii similare la agresiuni de mediu date de epidemii. Asocierea dintre creşterea sentimentului religios, sau a gândirii complexe, cercetării infinitului mare sau mic, apariţia regulilor de etică socială sau de mediu, a drepturilor fundamentale ale omului, a idealurilor sociale, cu pericolele unor epidemii de mare anvergură sau ca răspuns la astfel de epidemii arată tendinţa omenirii de a-şi folosi mai intens bagajul funcţional al celor 8 chacre în încercarea de a se re-echilibra şi de a găsi soluţii la crize majore.